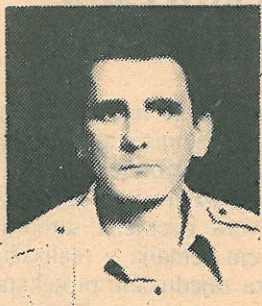

PIŠETA IN UREJUJETA:

Lojze Košorok
in Pavla Gruden

KAR PO DOMAČE...

Pred očmi mi je pokojni oče Bernard s katerim sva velikokrat zavita v cigaretni dim razpravljala o doktrinah katoliške cerkve. Ob koncu takih debat sva si prižgala cigareto miru in ostavila v dobrih odnosih. Spominjam se najinega zadnjega, v vrsti daljših, resnih pogovorov, ko sem ga vprašala: "Povejte mi, katera je prava vera". "Vsaka tista, ki vodi k Bogu in če človek po njej živi. Res moder odgovor. Rešil bi svet, če bi ljudje ne bili tako polni, razen vseh drugih, tudi verskih predsodkov."

Niti na misel nama ni padlo, da je kajenje "grešno". Fanatični neprijatelji tobaka, ki so v največji meri spreobrnjeni, so svoje krizarstvo proti tobaku vključili celo v krščensko vero.

KADILCI SLUŽIJO HUDIČU

Kadilci smo strašni ljudje. Širimo umazanijo in smrad. Kužimo zrak, skrunimo svoje telo, ker ne damo kisiku, da bi hranil možgane kot je treba, s slabim zgledom zapeljemo mladino, zapravljamo denar po nepotrebnem. Na splošno kodilci žalimo Boga dočim so pijanci ki za seboj puščajo nesnago kot da so svinje, in narkomani, le bolni ljudje. Mislim, da bi zdaj, če bi tu bil pater Bernard, nalašč prižgala vsak po eno ne da bi se oglasila najina vest, in hudomušno bi se smejala borce, ki skušajo zagreniti užitek kadilcem a sami svojih škibosti in slabosti ne vidijo. Pred menoj je namreč knjižica, ki odjema grehe kadilcem sveta.

KAJANJE JE DOBRO ZA VAS

Tak je naslov knjižice s katero se je njen avtor dr. William T. Whitby postavil po robu pridigarjem proti tobaku, ki so po njegovem mišljenju iz dolgočasnja ustvarili novo vero osnovano na neresničnem nauku. Pravi da ljudje kada že od začetka zgodovine in da ni dokazov, da kajenje povzroča rak. Edino na kar bi se kadilci mogli nasloviti ako se to sploh more reči, je statistika, ki dokazuje, da ravno ljudje, ki imajo rak kada celo več. In da cigarete nekaterim, ki se pritožujejo na motnje v pljučih, celo olajšujejo kašelj.

Pravi, da resnično izgleda, da celice odločijo ko se človek rodi če bo dobil raka ali ne. Eskimi so zelo težki kadilci ali raka ne poznajo. V laboratorijih, ki se bavijo z raziskovanjem posledic kajenja, je ugotovljeno, da neznanstveno močna koncentracija cigaretne dima povzroči rak v miših. A da bi človek obolel na raku, bi moral pokaditi 100.000 cigaret na dan. Sicer pa, kdo je še slisal, da se je na prstih težkih kadilcev sploh kdaj razvil rak?

ATOMSKA BOMBA

To sem si mislila, ko sem prečitala naslov te krivoverske knjižice. Če bi jo avtor bil napisal v srednjeveški dobi bi ga privezali za kol in zažgali - provovniki, ki so verjeli v čarovnice.

In kaj sem odkrila? Takoj na prvi strani avtor izjavlja, da mu je po dolgem premišljevanju in raziskovanju padlo v glavo, da se je pljučni rak posebno razcvetel šele po atomski bombi.

Teorija, da je tobak sejalec raka, je največja laž na svetu, pravi avtor, ki je zdrav zdravnik in kadilec.

Zdi se mi, da se njemu zdi, da je odkril Ameriko, ko je odkril največjo laž na svetu. Zdi se mi, da je avtor s to izjavo stopil na prste ljudem, ki razpolagajo z milijonskimi vsotami ter z milijoni podpirajo kampanje proti kadilcem cigaret.

Meni pa se tudi zdi, če ga že ni, da bi tega zdravega kadilca morala podpreti cigaretna industrija, ki razpolaga z milijoni, ki jih ji zlagajo v banko milijonski kadilci, saj so starejši kadilci, ki so te grešno navade odvadili, že nadomestili mlajši, ki radi segajo po prepovedanih sadovih. Svetniki niso rojeni, le grešnik ima možnost, da postane svetnik.

KAJ NAJ STORE KADILCI

Mi kadilci, pravi avtor, nikomur ne prigovarjamo, da bi kadil. Cel svet pustimo na miru. Le kadar ostanemo brez cigarete, bi obrnili celo hišo narobe potem, ko smo prebrskali vse predale, žepe, torbice in skrivna mesta, kjer držimo cigarete za vsak slučaj. Tako se godi meni. Kaj mi je v takem slučaju storiti? Napotim se po cigarete. Pametni kadilci, pa si lahko nabavijo tudi majhne osebne pepelnike, ki pridejo zelo prav pri konferencah s predstavniki javnih ustanov, ki iščejo oporo prisotnih v svoje namene, posebno kadar so taki nameni politični. Če pepelnikov ni, prineseš na dan svoj pepelnik. Noben politik, če je še tak antikadilec, te ne bo upal zaprositi, da se vzdržiš kajenja. Tudi noben advokat ali prodajalec hiš in sploh kjerkoli je upanje, da bo pustil svoj denar, te prepovedi ni. Če ni pepelnikov, prinesi na dan svoj ožega. Še eno bi kadilci morali uvesti: odbiti cigarete žicarjem", ki sicer ne kadijo - Le kadar vidijo kadilca. To je najvažnejše kar bi kadilci morali ukreniti: začeti kampanjo proti izkoriščevalcem kadilcev, ki nimajo korajže kad i za svoj denar.

Avtor pravi, da kadilci podzavestno čutijo, da jim kajenje dobro de. In zato se ni treba prav nikomur opravičevati, saj je svoboda na naši strani. Kot članica bratovščine kadilcev, predno spet eno prižgem, naj vam povem, če vas zanima, naslov knjižice: SMO KING IS GOOD FOR YOU.

Srečno kajenje.

Pavla Gruden.

»Tovarna«
preprog iz sive
davnine

(TASS) - Arheologi so v naselju, starem 3.000 let, v Turkmenški SSR našli ostanke delavnice za izdelavo preprog. Samo v grobnicah, a le ženskih so našli kamnite preslice z bronastimi držaji in nože.

V deželi Miklove Zale

Letos se mi je izpolnila dolgoletna želja, da sem si vsaj bežno ogledal našo Koroško, slovensko deželo za Karavankami. Preko Ljubelja, bolje rečeno skozi ljubeljski predor, kaj kmalu z avtomobilom pridreš do Borovelj in preden se dobro zaveš si že v Celovcu. Žal čas ni dopuščal, da bi se mogli dlje zadržati, tako smo se omejili le na bežen ogled Celovca, Gospe Svete, Vojvodskega prestola na Gosposvetskem polju, Vrbsko jezero, Beljak in naprej v Trbiž, kjer še živi slovenski živelj a v italijanskih mejah.

Kot rečeno le bežen ogled a žalostna ugotovitev, da na vseh teh mestih ni najmanjšega znaka, da bi tu živeli Slovenci. Zaman sem na ulicah ali trgovinah Celovca ali Beljaka natezal ušesa, da bi slišal slovensko govorico. Zaman iščeš slovenskih napisov. Tudi na spomenikih v nemških napisih zastoj iščeš sled slovenskega življa, enostavno Slovencev ni. Na čudovit in prefinjen način je elementiran slovenski element. Tudi po kioskih nisem mogel najti enega slovenskega časopisa. Seveda s tem ni rečeno, da Slovencev in slovenske govornice na Koroškem ni več. Slovenci so in govore slovensko, vendar tak je bežen vtis, ki ga dobiš. Slovenska beseda je potisnjena v kot, v skrajni kot, za zidove stanovanj, cerkva, v skrajni kot, slovenskega človeškega srca.

Od nekdanj pravimo, da je Koroška zibelka slovenstva. S Korotana se začne naša kultura, naša zgodovina, pisana beseda itd. Še prejšnje stoletje je bila Koroška, vseslovensko literarno središče. V Celovcu je začela 1851-52 delovati prva in še danes najbolj množična slovenska knjižna založba Mohorjeva družba. Že pod konec stoletja je Družba uspela zbrati 80 tisoč naročnikov. Eden največjih Slovencev, Anton Janežič je v Celovcu tiskal prve slovenske revije literarne, brez katerih razvoj sodobne slovenske literature ne bi bil takšen, kot je bil. Tam je začel narodnobuditeljsko in šolsko delo "slovenski Pestalozzi", kasnejši škof Anton Martin Slomšek. Tam so zrasle osnove prvega še do danes veljavnega slovenskega političnega programa, tistega o "združeni Sloveniji" - z njim je slovensko prebujeno izobraženstvo nastopilo leta 1848, v "pomlad naroda". Tam je na primer Ziljan Matija Majer sistematično formuliral takratni slovenski položaj in mu začrtal perspektivo, od tu je pognala nadvse daljnovidna politična in znatna misel. Predolgo bi bilo naštevati vse naše može, ki so delovali na Koroškem in oplemenitili našo kulturo. Omenimo še našo

koroško slovensko pesem, ki še tudi danes ni izumrla, ki ga nobeno nasilje ni nikoli zatrla. Še danes se zbirajo preprosti a pesniško navdihnjeni "pavri" in po vaseh prirejajo literarne večere za preprosto poslušalstvo. Ena redkih prodobitev koroških Slovencev po vojni je tudi slovenska gimnazija v Celovcu; delovati je začela 1957. V 20 letih jo je zapustilo nad 500 maturantov. Dobila je tudi novo moderno poslopje, ki ga je projektiral koroški Slovenec prof. Oswald, učitelj na tej šoli.

Vendar se začudeno vprašamo, kako je mogla tako kulturno bogata dežela postati v enem dobrem stoletju nemška? Ali ni to pravi paradoks? Ena izmed številnih neumljivosti in posmehljivost zgodovine?!

Evropska meščanska družba je rodila in odgojila nacionalistično strast, nacionalistični egoizem. Velikonemaški nacionalizem je s tem v zvezi odgojil vizijo velikonemaške države od Baltika do Sredozemlja. Korošči so bili prvi na udaru, da preko njih zgradijo most do Jadrana. Ker je bila Koroška avstrijska upravna enota, je bilo delo za njih lažje. Ob obilni podpori vsenemškega kapitala so čez noč nastale organizacije z nalogo, da germanizirajo južno Koroško. Tako so potiskali narodnostno mejo proti juga. Šolska zveza (Schulverein), katera obstaja še danes, je gradila velimenitne izključno nemške šole in dopovedovali, da so ti imenitnejši, ki se uči nemško in je Nemec. Svoje delo je opravilo tudi nemško uradništvo, pač janičarsko delo. Sudmarka je s svojim kapitalom prežala na slovenska posestva in jih pokupila in na kupljeni zemlji naselila trdega Nemca. Od tu se je potem širilo na vse strani, s posojili, z ideološko propagando z žetivami itd. Posluževali so se vseh možnosti, tuji barbarskih, nič jim ni bilo preumazano, prezanikarno. Delili so ljudi na Herrenvolk in Sklave, na Čuše in na nadljudi, celo Bog je bil samo nemški Bog, ki razume samo nemški Očenaš. Strasti so se v nemale iz dneva v dan; zbegano preprosto slovensko ljudstvo, nenavajano tovrstne kulture, potisnjeno v zid, pa se jim je uklanjalo, prestopalo in se vključevalo v to žalostno igro

Glavni klicarji te kulture ki še danes na glas kriče, da je treba skidati gnoj čez Karavanke, so vse bolj postajali možje sumljivo nemško donečih imen.

Kar niso dosegli in uspeli in pometli s slovenstvom, je to temeljito opravil Hitler. Nacizem je bil na Koroškem navdušeno sprejet, nacistična soldateska je v

zanosu začetnih Hitlerjevih zmag, dokončno pridobila Koroško za veliko Namčijo.

Po vojni - po razsulu velikega rajha, so deželo osvojile koroške in partizanske enote. Naenkrat so se prelevili v velike demokrate, polni lepih besed o dvojezičnosti, prijateljstva in humanizma. Vse to je trajalo do sklenitve avstrijske državne pogodbe leta 1955. Kmalu za tem je začelo zginjati tudi dvojezično šolstvo, obudile so se čez noč protislovenske organizacije. Zlo je zopet obrodilo svoje delo, vrgli so se temeljito na delo: z letaki, z zborovanji, s časopisi, spolicijo, s hujskanjem, z lažmi ingrožnjami so nadaljevali svoje nehumano delo. In ta igra se nadaljuje še danes.

Nedoumljivo, mogoče je res vse tako hotela muha-

sta zgodovina. Dejstvo je, da se je ravno na Koroškem, žal, nasprotje med humanizmom in nehumanizmom, kulturo in nekulturo v obžalovanja vredni meri oblikovalo kot nasprotje med nemškim in slovenskim. Koroško, več sto rodov slovensko prebivstvo ni tisto, ki je odprlo to veliko, nelepo in bolečo rano v tej lepi deželi! In tudi danes se zmeraj znova odpira še naprej, nerazumljivo in docela neskladno s človeškim dostojanstvom.

Ob Koroški se je nabralo toliko bridkosti, toliko bolečin, toliko nasprotnega v njeni zgodovini, da se opazovalcu poloti strah in se sprašuje: Kako je to sploh mogoče?

Mogoče je tale odgovor: Korošči pač niso odgovorili z umazanim nasiljem zoper umazano nasilje. In Miklova Zala zopet ječi v turških rokah!

L. Košorok

Novice in zanimivosti

SLOVENSKI OKTET SREDI AFRIKE

Po skoraj 30.000 kilometrih potovanja se je Slovenski oktet vrnil s turneje po Afriki, kjer je opravil v okviru meddržavne kulturne izmenjave z deželami v razvoju tri pomembne obiske v neuvrščenih deželah Zambiji, Angoli in Mozambiku. Skupno je imel oktet na turneji trinajst nastopov, pridružil pa je še dva koncerta v Splitu in Šibeniku neposredno po vrnitvi v domovino. V afriških deželah so bili pevci deležni prisrčnega sprejema, ker je bilo to prvo večje kulturno gostovanje iz Jugoslavije, ker pa je odprlo tudi možnosti za nadaljnje kulturno in vsakašno sodelovanje na raznih področjih. Še poseben pečat je temu gostovanju dalo tudi to, da e odtet pel na pogrebnih slovesnostih ob smrti angolskega predsednika Agostinha Neta.

V Zambiji, ki je bila od 7. do 10. septembra prva postaja, je oktet vzbudil posebno pozornost s slavnostnim koncertom v najbolj reprezentančni dvorani Mungoshi Hall, kjer je bila pred leti vrhunska konferenca neuvrščenih, letos pa zasedanje britanskega Commonwealtha.

Koncerta se je udeležilo tudi več ministrov zambijske vlade pod vodstvom predsednika vlade Daniela Lusula, ki je ob koncu vsem pevcem iskreno čestital.

RAZSTAVA OB PESNIKOVEM JUBILEJU

Sežanska Kosovelova knjižnica, ki že vrsto let skrbi za kar se da živ stik svojih bralcev s pesniki, pisatelji, igralci, likovniki, je te dni z dokumentarno razstavo počastila petdesetletnico priljubljenega pesnika Janeza Menarta. Večerni knjižnici je bil eden najuspešnejših. Jublanta je občinstvu predstavila ravnateljica lučka Čehovin. Tone Pavček, predsednik Društva slovenskih pisateljev in urednik Cankarjeve založbe pa je predstavil pravkar izšlo Menartovo antologijo šestih zbirk Statve življenja in se v svojem nagovoru dotaknil tudi dolgoletnega pesniškega in prijateljskega drugovanja z Menartom in z generacijo, ki jo po njegovem označujejo zvestoba in optimizem, zaupanje in vera v svet in življenje. Slavljenec je iz vsake svoje zbirke prebral po nekaj pesmi. Stane Raztresen, član Slovenskega stalnega gledališča iz Trsta pa interpretiral pretresljivi Requiem.

KARDINAL DR. KOENIG V BEOGRADU

BEOGRAD - Podpredsednik jugoslovenske vlade dr. Ivo Margan ter predsednik komisije za odnose z verskimi skupnostmi dr. Aleksandar Fira sta na ločena obiska sprejela delegacijo gospodarske organizacije "Pro Oriente" z Dunaja, ki jo vodi kardinal dr. Franz Koenig in je v Jugoslaviji v gosteh pri patriarhu Germanu in Srbski pravoslavni cerkvi. Delegacija je sprejel tudi podpredsednik predsedstva Srbije Branko Pešić.

Etnička sredstva informisanja u Australiji

Posrednik za obaveštenja doseljenika

- Analiza i prijedlozi o etničkim sredstvima informisanja, koju je za potrebe članova saveznog parlamenta izradio MARK PLUNKETT. Ova analiza je stavljena na uvid nadležnim organima marta 1979. godine.

Na osnovu ličnog odobrenja autora ovu analizu ćemo objaviti u više nastavaka. Za navode u ovoj analizi odgovoran je autor.

Od 1966. godine, kada je izvršena prva analiza etničke štampe i sredstava informisanja u etničkim zajednicama u Australiji, zabeležen je nagli rast štampe, kao i drugih medija putem kojih su doseljenici informisani o događajima u Australiji i u svetu.

Uz pomoć specijalnih fondova koje je odobrila Federalna vlada osnovane su specijalne radio-stanice (za razliku od ranijih komercijalnih i povremenih radio-stanica), a od 1979. godine i eksperimentalna etnička televizija.

Tri najveće etničke zajednice u Australiji: Grci, Italijani i Jugoslaveni čine preko 12 odsto ukupnog stanovništva u Sidneju i Melburnu i oni imaju znatnih poteškoća u normalnoj komunikaciji i upotrebi engleskog jezika, stoga značaj etničke štampe i drugih sredstava informisanja dobija poseban značaj.

Od ostalog australijskog stanovništva koje je stiglo iz zemalja gdje se ne govori engleski jezik u Sidneju živi 24, a u Melburnu 30 odsto doseljenika koji ne govore anglo-saksonskim jezicima. Između ostalog i ovakav značajan prosek neanglosaksonskog stanovništva uticao je na porast etničke štampe i drugih sredstava komunikacije, jer je od strane značajnog dela australijskih informativnih sredstava bio zapostavljen i ignorisan.

Prema analizama službi koje anketiraju tržište proizilazi da 14 posto slušalaca etničkog radija više vole da slušaju etnički radio nego bilo koju drugu radio stanicu u ovoj zemlji.

Dalje, analizom je utvrđeno da 89 Grka, Italijana i Turaka, a preko 90 odsto Jugoslavena slušaju etnički radio, da bi taj procenat (uzevši sve zajedno) u 1978. godini spao na 78 odsto.

Etnička štampa i njen razvoj u poslednjoj deceniji

Iako je etnička štampa počela da se razvija u Australiji već 1948. godine, a neki od grčkih i italijanskih listova su se pojavili čak 1900. godine, prava "poplava" etničkih listova započela je tek 1972. godine.

Trenutno u Australiji izlazi 151 list na 35. jezika sa tiražom po jednom broju od 700.000 primeraka.

Po zakonu iz ratnog doba sve nemačke i italijanske publikacije bile su pod strogom kontrolom i svaki primerak prije puštanja u štampu morao je biti cenzurisani i odobren od zvaničnih organa. Zakon koji je kontrolisao strane publikacije ostao je na snazi sve do 1958. godine.

Godine 1975. u državi NSW nedeljno je izlazilo na jezicima etničkih zajednica preko 250.000 primeraka lista, dočim po izveštaju koji je sačinio Gallbaly stoji da u Australiji izlazi 59 publikacija na 20 jezika, a iz privatnih izvora se saznaje da u Australiji sada izlazi 74 publikacije na 24. strana jezika u tiražu od oko 600.000 primeraka.

Nedavno je izvršena anketa 65 odsto doseljenika tri najbrojnije etničke skupine: Grka, Italijana i Jugoslavena sa pitanjem koju štampu čita, odgovori su glasili da preko 70 odsto čita isključivo etničke listove, a samo 30 odsto naprimer sidnejski list "Daily Mirror".

Pored toga, u Melburnu se nalazi treća najjača skupina čitalaca grčkih listova NA SVETU, a u Australiji izlazi, naprimer, više arapskih listova nego u Bejrutu i Damasku skupa.

Preporod etničke štampe (i njen rast) moguće je pripisati i emancipaciji etničkih zajednica i nalaženjem njenog identiteta u Australiji.

Etničke zajednice - značajan deo australijskog društva

Od ukupnog broja stanovnika 33 odsto, ili oko

4,5 miliona, predstavljaju doseljenici koji su došli iz ne anglosaksonskih zemalja. Između 1947 i 1977. godine za stalno su je naselile u Australiju 2.720.000 osoba, od njih su 54 odsto osobe koje dolaze iz zemalja u kojima se ne govori engleski jezik. Od ovog broja na Sidnej otpada 4,5 odsto, a na Melburn 45 odsto "novo-australijanaca". Vršeci "dublju" analizu proizilazi da u Sidneju živi 55 odsto stanovnika čije je porijeklo Južna Evropa, a 29 odsto Sjeverna i Istočna Evropa, dok na Aziju, Afriku, Srednji Istok, Pacifik i

U sledećem broju: Pregled sadašnje etničke štampe; Neprilagođenost engleskom jeziku; druga generacija doseljenika i budućnost etničke štampe.

Muzej Australije

Istorija evropskih civilizacija biće jedna od tri teme za prvi australijski nacionalni istorijski muzej u Kanberi, čija će izgradnja uskoro početi - izjavio je ministar ACT, Gosp. Bob Elliott.

Izgradnjom ovog muzeja Australija će se uvrstiti u red par razvijenih zemalja koje imaju specijalnu instituciju koja na dokumentovan način prikazuje razvoj i istoriju zemlje.

Druga i treća važna tematika muzeja biće istorija urođenika i odnos čoveka i okoline. Izgradnjom i otvaranjem ovog Muzeja, Australija će još na jedan način dokazati postojanje svog nacionalnog identiteta izjavio je gosp. Ellicott.

Takođe, ministar je izjavio da vlada smatra daje u opštem interesu da uskoro počne sa pripremama za izgradnju nacionalnog vazduhoplovnog i pomorskog muzeja, dve važne grane sa čime se Australija može ponositi.

Sunčeva energija - za bolnice

Ministar za zdravlje vlade NSW G. Kevin Stewart saopštio je da je odobrio instalaciju sistema na sunčevu energiju u Jerilderie bolnici koji će služiti za grejanje vode i vazduha preko zime a za rashlađivanje prostorija tokom leta.

I bolnica u Gulgumbone opremljena je sa istim sistemom koji radi već dve godine. Pokazalo se da ovaj sistem funkcioniše sa preko 90 odsto uspeha u toplim mesecima, a preko zime snabdeva bolnicu sa preko 50 odsto tople vode.

Sistemi korišćenja sunčane energije biće pomno ispitivani u naredne dve godine, pa ako pokažu svoju punu efikasnost, vlada će proširiti ovaj program u cilju zamenje energiju koja je skupa - naftu.

STAN

Elegantno namešten stan za gospodina. Ulica 129 Edgeware, MARRICKVILLE. Za detaljna obaveštenja telefonirati na 511-973.

Južnu Ameriku otpada 16 odsto.

Posmatrajući Sidnej i Melburn dolazi se do zaključka da u njima žive tri najjače etničke skupine i to Italijani (543.000), Grci (310.000) i Jugoslaveni (219.000). Ove tri skupine predstavljaju 87 odsto svih doseljenika iz Južne Evrope, a sve tri skupa zajedno čine preko 12 odsto ukupnog stanovništva Sidneja i Melburna.

Svi gornji pokazatelji ukazuju, između mnogih osalih, na značaj etničke štampe i drugih sredstava javnog komuniciranja.

47 miliona dolara za sport

Vlada NSW odobrila je rekordni iznos od 47. miliona dolara za sportske i rekreacione objekte, koji iznose se koristi iz priloga sportske kladionice.

G. Booth, ministar za sport i rekreaciju saopštio je da je njegovo ministarstvo dobilo 861 molbu za pomoć lokalnim opštinama, sportskim grupama i zajednicama, a sve u vrednosti od preko 60 miliona dolara.

Uslovi na osnovu kojih vlada dodeljuje ovu pomoć traže da svakim projektima rukovodima jedna ovlašćena grupacija, a da polovinu iznosa investiraju lokalne opštine.

Politika vlade je da u prvom redu pomogne one opštine koje se nalaze u unutrašnjosti NSW i koje oskudevaju u dobrim sportskim objektima.

Gosp. Booth je izjavio da federalna vlada o ovome do sada uopšte nije vodila računa i da sav teret u tom pogledu pada na vladu NSW.

Za poslednje tri godine vlada NSW je već dodelila preko 13. miliona dolara koji su upotrebljeni za sportsku rekreaciju i izgradnju objekata.

U saopštenju za štampu navode se, zatim, lokacije i mesta kojima je dodeljena pomoć.

Interesantno je primetiti da među njima nema sportskih objekata koji su namenjeni etničkim zajednicama. Možda je to krivica i do naših sportskih društava koja se stidljivo obraćaju vladi za pomoć.

MAŠINISTI

Potrebni su dobri radnici na šivaćim mašinama, koji imaju praksu i svoje mašine, za rad kod kuće.

Donosimo i preuzimamo gotovu robu. Javiti se na tel. 251-362 (Muhidin).

JUGOSLOVENSKO-KANADSKI PRIVREDNI PREGOVORI

Mogućnost za povećanje obima trgovine

Između Jugoslavije i Kanade u toku su pregovori o zaključenju nekoliko ugovora koji će, po obostanoj oceni, omogućiti znatno povećanje obima trgovine i unapređenje ukupnih ekonomskih odnosa.

Dve zemlje pregovaraju, kada je reč o uvozu iz Kanade, o otvaranju kreditne linije od oko 500 miliona dolara, o zaključenju ugovora koji bi zaštitio investicije od nekomercijalnih rizika i o sporazumu o izbegavanju dvostrukog oporezivanja.

Ovo su bile teme o kojima su razgovarali savezni

sekretar za finansije Petar Kostić i ministar finansije Kanade Džon Krozbi.

Pozitivno je u toku razgovora ocenjena saradnja dveju zemalja u realizaciji niza zajedničkih projekata. To se, pre svega, odnosi na zajedničko ulaganje u proizvodnju natrijum-hlorida u Tuzli i na projekat o iskorišćavanju morske vode za proizvodnju sinternag nezita. Ocenjeno je da postoje realne mogućnosti za povećane kupovine u Kanadi opreme za energetska postrojenja, naftnu industriju i opreme za gasifikaciju uglja.

U slici i reči

SPOMENIK TESLI U PIROTU

Povodom 8. septembra, Dana oslobođenja ovog grada od bugarske okupacije, pred zgradom Elektrodistribucije otkriven je spomenik Nikoli Tesli.

Ovo delo, je rad beogradskog vajara Pavla Paje Ristića i predstavlja pravo vizuelno osveženje gradskog ambijenta na ulazu u novopodignutu četvrt Pirota.

Ovim povodom održana je svečanost, na kojoj je o životu i radu velikana naše naučne misli govorio prodekan Elektrotehničkog fakulteta u Beogradu, profesor dr Aleksandar Marinić.

Zatim je Piroćance pozdravio u ime republičkog udruženja "Nikola Tesla" dr Milorad Brevinac, jedan od najstarijih članova koji je zahvalio na pozivu, pohvalio gradane i autora ovog dela koji su se dostojno odužili našem velikanu.

Poznanstvo

Australski sam Državljanin Jugoslovenskog porekla. Srednjeg rasta, zanatlija, katoličke vere. Star sam 49 godina.

Posjedujem nešto imovine. Želeo bih upoznati žensku osobu istih godina radi braka. Treba da je karakterna, ugodne vanjštine. Djeca ne smetaju.

U obzir dolaze samo ozbiljne osobe. Pisati na Adresu. P.O. Box 521 MANUKA. A.C.T. 2603